

Vec C-775/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

22. október 2019

Vnútroštátny súd:

Finanzgericht Baden-Württemberg

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

22. júl 2019

Žalobkyňa:

5th AVENUE Products Trading GmbH

Žalovaný:

Hauptzollamt Singen

Predmet konania vo veci samej

Dovozné clo, určenie colnej hodnoty

Predmet a právny základ návrhu

Výklad práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Ide v prípade platieb, ktoré kupujúci tovaru uskutočňuje raz ročne ako príplatok ku kúpnej cene v závislosti od výšky dosiahnutého obratu počas obdobia štyroch rokov za to, že môže predávať tovar

- na konkrétnom území,
- úplne po prvý raz,
- výhradne a
- dlhodobo,

o licenčné poplatky v zmysle článku 32 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (ďalej len „CK“), ktoré sa pripočítavajú k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo sa má zaplatiť za dovážaný tovar podľa článku 3[2] ods. 5 písm. b) CK v spojení s článkom 157 ods. 2 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (ďalej len „VN-CK“)?

2. Majú sa prípadne takéto odplaty pripočítat' k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo sa má zaplatiť za dovážaný tovar, len v pomernej časti a ak áno, na základe akých kritérií?

Relevantné právne predpisy a judikatúra Európskej únie

Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307) (ďalej len „CK“), článok 32 ods. 1 písm. c), ods. 2 a ods. 5 písm. b)

Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3) (ďalej len „VN-CK“), najmä článok 157 ods. 1 a 2, články 158, 160 a 161

Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 343, 2015, s. 558) (ďalej len „vykonávacie nariadenie 2015/2447“), článok 136 ods. 1 prvá veta a ods. 4 písm. a)

Dohoda o uplatňovaní článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (dohoda GATT o colnej hodnote 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 119; Mim. vyd. 11/021, s. 205), článok 8 ods. 3 a príslušné poznámky

Rozsudok Súdneho dvora z 9. marca 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 1 Účastníci konania vo veci samej sa nezhodujú v otázke, či sa platby žalobkyne, ktoré uskutočnila v prospech svojich dodávateľov za (výhradné) distribučné právo, majú pripočítať k cene, ktorá bola skutočne zaplatená za dovezený tovar.
- 2 Žalobkyňa prevádzkuje (veľko)obchod, okrem iného s havanskými cigarami. Kubánske cigary odoberá žalobkyňa od spoločnosti Habanos S.A., štátnej kubánskej vývoznjej spoločnosti pre cigary.
- 3 Žalobkyňa a Habanos S.A. uzavreli 31. januára 2012 dohodu v anglickom jazyku nazvanú „Exclusive Distribution Agreement“ (ďalej len „EDA“), na základe ktorej nadobudla žalobkyňa výhradné právo distribuovať na nemeckom a rakúskom trhu cigary Habanos S.A.
- 4 Žalobkyňa sa v rámci protiplnenia zaviazala, že za poskytnutie výhradného distribučného práva pre územie Rakúska bude počas štyroch rokov platiť Habanos S.A. odplatu označenú ako „compensation“ vo výške 25 % z obratu dosiahnutého z predajov na území Rakúska.
- 5 „Compensation“ bola v zmysle dohody žalobkyňi účtovaná raz ročne a žalobkyňa ju zaplatila. Po uplynutí zmluvne dohodnutej doby (27. február 2016) sa platby ukončili. Za výhradné distribučné právo na území Nemecka nebola žalobkyňa povinná platiť príslušnú „compensation“.
- 6 Nákup cigár neprebíhal na základe písomnej kúpnej zmluvy, ale vždy prostredníctvom objednávky a prijatím objednávky. Žalobkyňi bol predložený cenník, na ktorého základe uskutočňovala jednotlivé objednávky. Nákupné ceny pritom nezáviseli od krajiny, do ktorej žalobkyňa ďalej cigary predávala. Na základe objednávky žalobkyne vystavila Habanos S.A. faktúru a dodala objednaný tovar.
- 7 Žalobkyňa vykonávala dovozy kubánskych cigár v zásade prostredníctvom povoleného colného skladu typu D. Sklad sa nachádza v mieste sídla žalobkyne

vo Waldshut-Tiengen v Nemecku. K prepusteniu do voľného obehu došlo v okamihu prevzatia z colného skladu v rámci postupu zjednodušeného ukončenia colného režimu obsiahnutého v povolení podľa článku 278 ods. 3 VN - CK, t. j. na základe zápisu do účtovnej evidencie a bez ďalšieho predloženia tovaru. Pri uskladňovaní cigár dodávateľskej spoločnosti Habanos S.A. do jej colného skladu typu D ohlásila žalobkyňa ako základ pre určenie colnej hodnoty kúpnej ceny, ktoré boli skutočne zaplatené, vrátane príplatkov (náklady na prepravu, poistenie a pod.), pričom však nezohľadnila platby označené ako „compensation“. V čase uskladnenia totiž ešte nebolo jasné, ktoré z cigár sa budú predávať do Nemecka a ktoré do Rakúska.

- 8 Po uskutočnení colnej kontroly v priestoroch žalobkyne zastával kontrolór názor, že v prípade poplatku označovaného ako „compensation“ ide o oddelenú časť kúpnej ceny, ktorá sa má v zmysle článku 29 ods. 3 písm. a) CK zohľadniť na účely určenia colnej hodnoty.
- 9 Žalovaný Hauptzollamt (Hlavný colný úrad, Nemecko) sa priklonil k názoru kontrolóra a vydal viaceré rozhodnutia o dodatočnom vymeraní dovozného cla, vrátane sporného rozhodnutia z 28. augusta 2015, ktorým nariadil dodatočný výber dovozného cla. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa 23. septembra 2015 odvolanie, ktorému však Hlavný colný úrad vyhovel len sčasti. Vo zvyšnom rozsahu Hlavný colný úrad odvolanie zamietol ako nedôvodné.
- 10 Žalobou podanou 6. decembra 2017 sa žalobkyňa bráni proti podľa jej názoru neoprávnenému pripočítaniu platieb označených ako „compensation“ k colnej hodnote tovarov, pri ktorých sa určuje ich colná hodnota.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 11 V spornom prípade je podľa vnútroštátneho súdu rozhodujúce, či sa má za prevodnú hodnotu považovať výlučne kúpna cena, ktorú žalobkyňa zaplatila za tovary dovezené z tretej krajiny (cigary dodávateľa Habanos S.A.) – v takomto prípade by bolo potrebné žalobe vyhovieť – alebo sa na naopak majú k colnej hodnote pripočítavať platby označované ako „compensation“, ktoré žalobkyňa uskutočnila v závislosti od výšky obratu dosiahnutého z dodaní do Rakúska – v takomto prípade by sa žaloba musela zamietnuť.

O prvej prejudiciálnej otázke

- 12 Vnútroštátny súd sa domnieva, že v prípade posudzovanej odplaty („compensation“) nejde o oddelenú časť kúpnej ceny podľa článku 29 ods. 3 písm. a) CK.
- 13 Keďže „compensation“ sa má poskytnúť za používanie práv týkajúcich sa použitia alebo ďalšieho predaja dovážaného tovaru, ide v zmysle článku 157 ods. 1 tretej zarážky VN-CK v prípade tejto platby skôr o licenčný poplatok v zmysle článku 32 ods. 1 písm. c) CK. Takéto licenčné poplatky sa musia pripočítavať ku kúpnej

cene, ktorá sa má zaplatiť podľa článku 32 ods. 1 písm. c) a ods. 5 písm. b) CK v spojení s článkom 157 ods. 2 VN-CK v tom prípade, ak sú splnené tri kumulatívne podmienky, a to po prvé, že licenčné poplatky nie sú zahrnuté v cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť, po druhé, že sa týkajú tovaru, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota a po tretie, že kupujúci musí tieto licenčné poplatky platiť ako podmienku predaja tovaru, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota (pozri rozsudok Súdneho dvora z 9. marca 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, k obchodným značkám).

- 14 V súvislosti s prvou podmienkou podľa vnútroštátneho súdu z ustanovení spornej licenčnej zmluvy, t. j. EDA, vyplýva, že licenčné poplatky za výhradné právo distribuovať cigary v Rakúsku neboli zahrnuté do kúpnej ceny tovarov, pri ktorých sa určuje ich colná hodnota.
- 15 Čo sa týka tretej podmienky, podľa vnútroštátneho súdu tvorí zaplatenie spornej „compensation“ podmienku predaja v zmysle článku 157 ods. 2 druhej zarážky VN-CK. Okolnosť, že povinnosť zanikla po uplynutí štyroch rokov neznamena, že by sa žalobkyni priznalo (výhradné) právo distribuovať tovar v Rakúsku aj bez toho, aby bola povinná platiť licenčné poplatky. Taktiež nie je podstatné, že dohoda o „compensation“ nebola zahrnutá do jednotlivých predajov, ale v EDA, pretože stačí, aby existovala rámcová licenčná zmluva, ak z nej tak, ako v prípade posudzovanej EDA vyplýva, že všetky jednotlivé budúce kúpne zmluvy budú závisieť od zaplatenia licenčného poplatku. Treba preto vychádzať z predpokladu, že Habanos S.A. by tovary určené pre distribúciu v Rakúsku bez zaplatenia sporného poplatku nedodala vôbec alebo v každom prípade nie za dohodnutých zmluvných podmienok.
- 16 Vnútroštátny súd má však pochybnosti pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky, t. j. či sa platba v zmysle článku 157 ods. 2 prvej zarážky VN-CK týka tovaru, pri ktorom sa určuje jeho colná hodnota. Otázka, či sa licenčný poplatok týka dovážaného tovaru, a teda či predstavuje odplatu za plnenia súvisiace s tovarom, sa musí posúdiť s ohľadom na všetky okolnosti individuálneho prípadu a najmä s ohľadom na zmluvu o licenčných poplatkoch. Metóda výpočtu nie je rozhodujúca. Ak sa tak, ako v prejednávnom prípade, na účely výpočtu licenčného poplatku vychádza z obratu dosiahnutého z ďalšieho predaja dovážaného tovaru, neuplatní sa automaticky domnienka podľa článku 161 ods. 1 VN-CK, v zmysle ktorej sa licenčný poplatok považuje za odplatu za plnenia súvisiace s tovarom. Na druhej strane, ako však vyplýva z článku 161 ods. 2 VN-CK, takáto metóda výpočtu nevylučuje, aby sa licenčný poplatok týkal dovážaného tovaru.
- 17 Vnútroštátny súd v tomto ohľade predpokladá, že žalobkyňa bola povinná zaplatiť spornú „compensation“ jednak za to, že dovážané tovary bola vôbec oprávnená predávať na rakúskom trhu (právo distribuovať) a jednak za to, že jej patrilo výhradné právo distribuovať cigary v Rakúsku (územná ochrana).
- 18 V rozsahu, v akom žalobkyňa zaplatila „compensation“ za to, že bola oprávnená dovezené cigary (po prvý krát) ďalej predávať a distribuovať v Rakúsku, súvisí

zaplatený licenčný poplatok podľa názoru vnútroštátneho súdu v zmysle článku 157 ods. 2 prvej zarážky VN-CK v zásade s dovážanými tovarmi, pretože právo na distribúciu alebo ďalší predaj je súčasťou získania možnosti disponovať dovážanými tovarmi v okamihu ich nadobudnutia.

- 19 V rozsahu, v akom žalobkyňa zaplatila „compensation“ za to, že získala ako jediná právo predávať havanské cigary na území Rakúska (územná ochrana), a teda že Habanos S.A. nedodávala žiadnym ďalším odberateľom, vyvoláva súvislosť medzi platbami a tovarmi určité pochybnosti.
- 20 Vnútroštátny súd sa prikláňa k predpokladu, že platby, ktoré nadobúdateľ uskutoční nad rámec kúpnej ceny dovážaných tovarov len v súvislosti s tým, že je ako jediný oprávnený predávať tovar na určitom území, nemožno považovať za licenčný poplatok, ktorý sa podľa článku 32 ods. 5 písm. b) CK v spojení s článkom 157 ods. 2 VN-CK zohľadní pri určovaní colnej hodnoty. Totiž, kým sa právo na ďalší predaj resp. distribúciu tovaru týka možnosti disponovať s tovarom a teda tvorí jej súčasť (v tejto súvislosti pozri tiež článok 136 ods. 1 prvú vetu vykonávacieho nariadenia 2015/2447), v prípade výhradného distribučného práva ide o doplnkové právo, ktoré ide nad rámec práva zabezpečiť si možnosť disponovať s tovarom. Licenčný poplatok za výhradné distribučné právo sa teda neposkytuje ani ako protihodnota dovezeného tovaru, ale platí sa za to, že predávajúci nebude dodávať iným osobám na zmluvnom území.
- 21 Na vyššie uvedenú spornú otázku nie je potrebné odpovedať len vtedy, ak sa na rozdiel od názoru vnútroštátneho súdu, bude vychádzať z predpokladu, že odplaty, ktoré je nadobúdateľ povinný zaplatiť nad rámec kúpnej ceny tovarov (výlučne) za priznanie územnej ochrany, sa majú ako licenčný poplatok podľa článku 32 ods. 5 písm. b) CK v spojení s článkom 157 ods. 2 VN-CK pripočítať k cene dovážaných tovarov ktorá bola skutočne zaplatená alebo sa má zaplatiť.
- 22 S ohľadom na úvahy Súdneho dvora v rozsudku z 9. marca 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195 sa vnútroštátny súd napokon domnieva, že pre posúdenie súvislosti medzi spornou „compensation“ a tovarom nie je podstatné, že sa v prejednávanom prípade ešte v okamihu predaja sporných cigár na vývoz nerozhodlo, či budú ďalej predávané odberateľom žalobkyne v Nemecku, kde bola žalobkyňa bez ohľadu na zaplatenie „compensation“ oprávnená cigary distribuovať, alebo v Rakúsku.

O druhej prejudiciálnej otázke

- 23 Ak by sa odplaty poskytované výlučne za priznanie územnej ochrany nepripočítavali k cene dovážaných tovarov, ktorá bola skutočne zaplatená alebo sa má zaplatiť podľa článku 32 ods. 5 písm. b) CK v spojení s článkom 157 ods. 2 VN-CK, vzniká v prípade odplát, ktoré sa tak ako v prejednávanej veci, poskytujú jednak za to, že nadobúdateľ tovarov získa vôbec právo prvý raz dodávať na určité územie a jednak za to, že sa mu takéto distribučné právo poskytne výhradne, ďalšia otázka, či sa takéto licenčné poplatky majú pripočítať k celkovej kúpnej

cene dovážaných tovarov, alebo či sa majú rozdeliť na časť kúpnej ceny, ktorá sa pripočíta ku kúpnej cene a z hľadiska určenia colnej hodnoty nie je relevantná.

- 24 Súdny dvor v rámci pôsobnosti článku 158 ods. 3 VN-CK rozhodol, že pripočítať podľa článku 32 ods. 1 písm. c) CK možno aj vtedy, ak licenčné poplatky súvisia čiastočne s dovážanými tovarmi a čiastočne so službami vykonávanými po dovoze. Úprava sa vykoná na základe objektívnych a kvantifikovateľných údajov, ktoré umožnia ohodnotiť výšku licenčných poplatkov súvisiacich s týmto tovarom (rozsudok z 9. marca 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, bod 52).
- 25 V prvom rade vzniká otázka, či možno takéto zásady preniesť na prejednávaný prípad poskytnutia prvého výhradného práva spojeného s územnou ochranou a teda či sa má odplata poskytnutá žalobkyňou, v rozsahu, v akom sa týka prvého poskytnutia distribučného práva v Rakúsku, pripočítať k cene dovezených tovarov podľa článku 32 ods. 5 písm. b) CK v spojení s článkom 157 ods. 2 VN-CK (pozri dohodu o uplatňovaní článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 [Ú. v. ES L 336, 1994, s. 119; Mim. vyd. 11/021, s.205], článok 8 ods. 3).
- 26 V prípade kladnej odpovede je ďalej otáznou, či a prípadne na základe akých kritérií, sa má rozdeliť licenčný poplatok, ak tak, ako v prípade posudzovanej „compensation“, neexistujú objektívne a kvantifikovateľné údaje v zmysle článku 32 ods. 2 CK resp. článku 158 ods. 3 NV-CK, na základe ktorých by bolo možné sumu licenčných poplatkov rozdeliť na časť, ktorá sa pripočíta ku skutočne zaplatenej cene alebo cene, ktorá sa má zaplatiť za dovezené tovary, a časť, ktorá je z hľadiska colnej hodnoty irelevantná (pozri v tejto súvislosti aj poznámky k článku 8 ods. 3 dohodu o uplatňovaní článku VII Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 v prílohe I k tejto dohode, prílohu 23 VN-CK k článku 32 ods. 2 CK, ako aj komentár č. 3 Výboru pre colný kódex [Colná hodnota] bod 7 a body 11 a nasl.).